

ВіСНИК

№2
серпень
вересень
жовтень
листопад
грудень
2011

Козацького полку імені Святослава Хороброго

www.svyatoslav.net23.net

21 вересня 2011 року проведено засідання Ради полкової старшини (РПС) «Козацького полку імені Святослава Хороброго»(КПС).

Присутні члени РПС: Микола Степанюк, Микола Тонконіг, Валентин Ковалець, Василь Сахнюк, Віктор Рожков, Олександр Рудницький, **а також** Олексій Шпоть (наказний писар Полку, він же член Ради Старійшин КПС).

Запрошені: Георгій Петров (отаман чоти оповіщення козаків РПС), Анатолій Сотниченко, Сергій Човбан, Василь Потапенко, Вадим Фещенко.

Головує Микола Степанюк.

Затверджено порядок денний:

1. Про порядок святкування «Дня козака» (14 жовтня 2011 року);
2. Про поліпшення портретного зображення Великого князя Київського Святослава Хороброго на тлі нагрудного знака, розробленого сотником КПС Анатолієм Сотниченком;
3. Про вдосконалення форми та змісту тексту на сторінках Посвідчення козака КПС;
4. Про ухвалення тексту Звернення до Президента України стосовно заборони продажу землі, який належить опублікувати у Віснику КПС;
5. Різне.

З питання першого слово взяв: Микола Степанюк: козакам КПС необхідно взяти участь у святкуванні Дня козака, Дня УПА, зважаючи на те, що 14 жовтня ц.р. будуть відзначатись зазначені свята та свято Покрови (християнське).

Ухвалено: козакам Полку взяти участь у святкуванні Дня козака, Дня УПА, а також у мітингу в/о «Свобода» біля пам'ятника Тарасу Шевченку (хто має

можливість – в акціях 14-15 жовтня 2011 року).

З питання другого слово взяли: Микола Степанюк, Анатолій Сотниченко, Микола Тонконіг, Олексій Шпоть, Василь Сахнюк, Віктор Рожков, Олександр Рудницький, Валентин Ковалець, Василь Потапенко.

Ухвалено: доопрацювати ескіз нагрудного знака КПС; погодитись з автором знака Анатолієм Сотниченком щодо удосконалення портретного образу Святослава Хороброго та загального вигляду знака. За експертною оцінкою звернутись до Едуарда Добжанського.

З питання третього висловились: Микола Степанюк, Микола Тонконіг, Олексій Шпоть, Василь Сахнюк, Валентин Ковалець.

Ухвалено: упорядкувати позиції щодо позначення: прізвища, ім'я, по-батькові, козацького звання, посади та ін.

З питання четвертого слово взяли: Микола Степанюк, Георгій Петров, Микола Тонконіг, Валентин Ковалець.

Ухвалено: доопрацювати текст Звернення до Президента України, посилити акцент наказовою формою: «Вимагаємо від Вас, пане Президенте України, щоб Ви заборонили продаж землі в Україні». Текст Звернення опублікувати на сайті полку.

З питання п'ятого «Різне»: виступили всі учасники засідання РПС КПС.

Вирішено:

- поглиблювати взаємозв'язки з козацтвом ЗГУК (п.п. В.Ващенко, С.Василенко);
- для проведення спільних акцій з козацтвом ЗГУК затвердити день – другий вівторок кожного місяця;

Акцентувалась увага на проблемах, що збурюють суспільство, зокрема і козацтво, а також на тому, як

виробити заходи їх нейтралізації.

24 листопада 2011 року відбулось засідання Ради полкової старшини (РПС) «Козацького полку імені Святослава Хороброго» (КПС).

Присутні члени РПС: Микола Степанюк, Микола Тонконіг, Василь Сахнюк, Віктор Рожков, Іван Матвійчук, Валентин Ковалець.

Присутні також: Олексій Шпоть (наказний писар Полку, він же член Ради старійшин КПС) та Віктор Петровський (наказний хорунжий КПС).

Засідання Ради проводить Микола Степанюк.

Визначено порядок денний:

1. Про порядок проведення Великої звітно-виборної Ради КПС;
2. Рекомендації кандидатур на посади членів Ради полкової старшини КПС та їх обговорення;
3. Обговорення кандидатур, які виявили бажання вступити до лав козацтва Полку.

З питання першого виступили: Микола Степанюк, Микола Тонконіг, Василь Сахнюк, Іван Матвійчук.

Ухвалили:

- провести Великої звітно-виборної Ради КПС 17 грудня 2011 року у м.Києві, КНУБА, Повітрофлотський проспект,31. Збір учасників об 11 годині, початок роботи Ради о 12 годині;
- кожен член РПС має прозвітувати про свою діяльність, дати оцінку діяльності отамана Полку.

З питання другого слово взяв отаман КПС Микола Степанюк. В обговоренні кандидатур участь взяли всі присутні на засіданні РПС. Висловлено зауваження щодо діяльності Віктора Рожкова, Олександра Диля і особливо до Валентина Ковальця (занадто голосно висловлює думки, щось подібне до базару). Валентин Ковалець відповів, що треба навчитись відрізняти поняття «базар» від поняття «полеміка». І коли п. Малявко заявляє, що дуже правильно зробила Катерина II, погромивши запорозьких козаків, то справжній козак має дати відсіч україножеру. Або коли якийсь Медобор, з'явившись на Великій Раді КПС як гість, в агресивній, зневажливій формі висловився на адресу українців, українських козаків, а також Тараса Шевченка, Лесі Українки та інших українських діячів, лише Валентин Ковалець дав йому відсіч (звичайно на високій ноті), за що отримав зауваження на кшталт, що мовляв кожен має висловити власну думку. Дійсно, хіба не видно де є думка козака-українця, а де є дія україноненависника.

Ухвалено: на посади членів Ради полкової старшини

рекомендувати такі кандидатури:

- отамана Полку – Миколу Степанюка;
- скарбника Полку – Миколу Тонконога;
- осавула Полку – Василя Сахнюка;
- хорунжого Полку – Віктора Рожкова;
- бунчужного Полку – Олександра Диля;
- обозного Полку – Олександра Рудницького;
- судді Полку – Івана Матвійчука.

На посаду голови ревізійної комісії КПС рекомендувати Надію Тимофієву. Валентина Ковальця на посаду писаря полку не рекомендувати.

З питання третього виступив Микола Степанюк. В обговоренні участь взяли всі присутні.

Ухвалино: кандидатури, які виявили бажання вступити до лав козацтва КПС затвердити:

1. Махлай Олександр Миколайович;
2. Белов Максим Дмитрович;
3. Козел Володимир Федорович;
4. Дробот Віктор Васильович;
5. Феценко Вадим Романович;
6. Ухо Юрій Миколайович.

Означені кандидатури мають бути подані на розгляд та затвердження учасниками Великої звітно-виборної Ради КПС.

17 грудня 2011 року відбулась звітно-виборна Велика Рада «Козацького полку імені Святослава Хороброго».

Після реєстрації учасників та завершення ритуалу урочистого відкриття звітно-виборної Великої Ради, отаман Полку Микола Степанюк оголосив порядок денний роботи Великої Ради, сформований з таких питань:

1. Прийом до лав козацтва КПС кандидатів-новаків;
2. Звіт отамана Полку за період з 11 грудня 2010 року до 17 грудня 2011 року;
3. Звіт старшини Полку за аналогічний період;
4. Звіт голови ревізійної комісії КПС;
5. Обговорення звітів;
6. Вибори отамана Полку;
7. Вибори старшини КПС;
8. Вибори голови ревізійної комісії Полку;
9. Різне.

Всі питання порядку денного винесені на розгляд звітно-виборної Великої Ради КПС реалізовано.

Так, до лав козацтва Полку прийнято таких кандидатів-новаків:

- Махлая Олександра Миколайовича;
- Белова Максима Дмитровича;
- Дробота Віктора Васильовича;
- Ухо Юрія Миколайовича.

Заслухано та обговорено звіти отамана, старшин та голови ревізійної комісії КПС.

У виступах старшин та козаків Полку відзначалось, що робота отамана, членів Ради полкової старшини спрямовувалась на вдосконалення структур козацтва КПС, розвиток української державності.

Діяльність отамана Полку, Ради полкової старшини оцінена на «задовільно». Дано певні доручення кожному члену РПС. Заслухано звіти голови ревізійної комісії Надії Тимофієвої та скарбника Полку Миколи Тонконога.

Висловлені пропозиції та зауваження щодо діяльності кожному члену РПС та іншим членам козацької громади.

Так, відзначено позитивне спрямування у діяльності осавула Василя Сахнюка, обозного Олександра Рудницького, бунчужного Олександра Діля (особливо – в організації вишколу козаків, придбанні предметів для забезпечення роботи козацьких структур, шаблі почесного ритуалу та ін.)

Є позитивне в діяльності хорунжого Віктора Рожкова (підготовка підбірки відповідної літератури, ідея щодо організації зустрічей козацтва Полку щовівторка, для обговорення злободенних проблем, отримання певних знань та ін.)

Але були висловлені певні зауваження стосовно діяльності Олександра Діля (проблема виготовлення альбому історії Полку у фотографіях, інші моменти) та Віктора Рожкова (проблема активізації роботи в інтернеті сайту КПС – www.svyatoslav.net23.net та ін.)

Своєрідну позицію продемонстрував пан В. Рожков під час обрання на посаду отамана Полку кандидатури Миколи Степанюка (збурих зібрання Великої Ради козацтва зненацька запропонувавши на посаду отамана КПС кандидатуру Миколи Тонконога – пан М. Тонконіг свою кандидатуру зняв).

Бурхливого характеру набула ситуація стосовно висування кандидатури Валентина Ковальця на посаду писаря Полку. Адже відомо, що рішенням Ради полкової старшини п. В. Ковалець не був рекомендований на цю посаду на наступний період.

В своєму виступі п. В. Ковалець висвітлив позитивні сторони діяльності (основне – реєстрація КПС як юридичної одиниці та ін.), а також негативні (занадто гостре, емоційне реагування щодо діяльності антиукраїнських сил).

В результаті суб'єктивних, нейтральних та об'єктивних оцінок діяльності п. В. Ковальця з боку учасників Великої Ради, перевагу здобули оцінки об'єктивні (виступи п. Е. Добжанського, п. М. Зубаня, п. В. Сахнюка). Кандидатуру п. В. Ковальця учасниками Великої Ради рекомендовано на посаду писаря КПС (за умови більш стриманої поведінки).

Були висловлені зауваження щодо діяльності кандидата-новака Анатолія Турченка (позитивне: налагодив і реалізував цикл лекцій козацької тематики;

недолік: не прочитавши уважно і не осмисливши текст Статуту Полку, висунув абсурдну пропозицію назвати КПС як «Спілка козаків Полку». Будучи в минулому кадровим офіцером так і не збагнув, що містить в собі поняття «Полк». Не зміг чітко відрізнити в документах поняття «військове звання» від поняття «займана посада» та ін.)

Перед козацтвом Великої Ради з доповіддю про сваволю, шахрайство та здирицтво чиновників-можновладців, олігархів виступила Надія Тимофієва.

Піднімалась учасниками Великої Ради також низка злободенних проблем суспільно-політичного, громадянського буття.

Висловлено пропозиції щодо поліпшення діяльності козацтва. Враховано думку п. В. Петровського щодо самоорганізації колективів.

Запропоновано делегувати В. Петровського, М. Зубаня. Було відзначено, що за звітний період козацтво Полку брало участь в акціях національно-патріотичного, історико-культурного, релігійно-духовного характеру, зокрема в таких як:

- 9 березня – День пам'яті Тараса Шевченка;
- 14 червня – День пам'яті Євгена Коновальця;
- 22-23 червня – Свято Купайла;
- 20 липня – Свято Перуна;
- 23 серпня – День Прапора України;
- 24 серпня – День проголошення Незалежності України;
- 14 жовтня – День Українського козацтва, День УПА;
- 22 січня – День Злуки України;
- 29 січня – День Героїв Крут.

Здійснено низку конкретних заходів, в тому числі: реалізовано цикл лекцій козацької тематики, організовано виїзд в рідні місця Євгена Гребінки (Полтавщина), проведено вишкіл молодих козаків, також проведено освячення шаблі почесного ритуалу, взято участь в мітингах та акціях українського спрямування.

Учасники цих подій:

Микола Степанюк, Микола Тонконіг, Валентин Ковалець, Василь Сахнюк, Віктор Рожков, Іван Матвійчук, Олексій Шпоть, Олександр Рудницький, Надія Тимофієва, Валентин Кухніцький, Юлія Кухніцька, Едуард Добжанський, Олександр Махлай, Анатолій Сотниченко, Володимир Козел, Іван Граболук, Микола Нестеренко, Олесь Суховій, Олександр Климчук, Віктор Петровський, Георгій Петров, Микола Головка, Анатолій Злиденний, Віктор Миколайович Бойко, Вадим Бобер, Віктор Дробот, Ярослав Циба, Вадим Фещенко, Борис Захарчук, Юрій Ухо, Всеволод Овчинніков, Олексій Жуков, Антон Ковальчук, Василь Потапенко, Володимир Ратушний, Сергій Ухо, Олексій Трачук, Анатолій Турченко, Сергій Човбан, Арцемович, Віталій Ващенко.

Учасниками звітно-виборної Великої Ради обрано:

- Отаманом Полку: Миколу Степанюка – одноставно;
- Писарем Полку: Валентина Ковальця – один (В. Рожков) «проти»;
- Осавулом Полку: Василя Сахнюка – одноставно;
- Бунчужним Полку: Олександра Діля – одноставно;
- Хорунжим Полку: Віктора Рожкова – одноставно;
- Скарбником Полку: Миколу Тонконога – одноставно;
- Обозним Полку: Олександра Рудницького – одноставно;
- Суддею Полку: Івана Матвійчука – одноставно;
- Головою ревізійної комісії: Надію Тимофієву – одноставно.

ІСТОРИЯ

Серпень

17.1245 – перемога князя Данила Галицького над мадярами і поляками (Ярославська битва)

30.1673 – початок великого походу Івана Сірка на Крим

24.1991 – проголошення Незалежності України

ІСТОРИЯ

Вересень

23.1648 – Б. Хмельницький розгромив поляків під Пилявцями

20.1655 – Б. Хмельницький розгромив поляків під Городком

06.1672 – П. Дорошенко здобув Кам'янець-Подільський

08.1989 – відбувся Всеукраїнський Установчий З'їзд Народного Руху

Жовтень

01.1665 – обрання Петра Дорошенка гетьманом Правобережної України

01.1727 – обрання Данила Апостола гетьманом Лівобережної України

10.1621 – перемога П. Сагайдачного над турками під Хотиним

14.1942 – утворення УПА

Листопад

09.1676 – створено українську групу сприяння виконання Гельсінських угод

14.1918 – постановня Директорії УНР

Грудень

01.1991 – всенародне опитування, на якому була підтверджена незалежність України

6 грудня – День Української Армії

Рейдерське знищення середнього підприємства

Довідка. Рейдер українською мовою означає військовий корабель, що виконує самостійні завдання з метою знищення морських транспортних засобів противника.

У наших життєвських обставинах зміст даного терміну ще жахливіший, бо спрямований проти своїх людей.

В Україні новоспечені багатії наймають охочих до розбишацьких дій молодиків, яким аби тільки гроші. Вони і є рейдери – озброєні угруповання, в розпорядженні яких ще й новітні технічні засоби. За одержаною адресою захоплюють передусім об'єкти чи то економічного, соціального, культурного спрямування, в т.ч. такі, що належать підприємцям середнього або дрібного рівня. Оце в розумінні рейдерів і є "противники" на суші, яких мають завдання нищити.

Одне середнє підприємство було організоване у м. Києві (назву і точну адресу підприємства не названо із-за погроз із сторони "правосуддя"). Оформлено було й оренду на землю. Після закінчення терміну оренди директор підприємства звернувся до міських чиновників з проханням її продовжити. Згідно з існуючим законом, для цього достатньо написати заяву у відповідну державну установу. Відтоді почалося багатолітнє "ходіння по муках", тобто по кабінетах чиновників та судів. Ходили довго. Одні дозволяють продовжити оренду, інші скасовують. Що це за закони в нашій державі? За однієї і тієї ж ситуації суди приймають протилежні одне одному рішення. Повертають закони у той бік, який їм заманеться. Підприємці хочуть працювати чесно, сплачувати податки, а їм на шляху стають рейдери, чиновники, суди.

Через декілька років комусь знадобилася ділянка і наїхало на це підприємство озброєне бульдозерами угруповання, тобто рейдери. Без рішення суду, без судового виконавця, без попередження про знесення будівель на території, без складання актів про вилучення цінних речей під керівництвом прокурора району рейдери бульдозерами знесли будівлі, на які оформлено акти про власність, вивезли в невідомому напрямі все цінне майно, що там було. Згідно з існуючими законами прокуратура зобов'язана стежити за дотриманням законності. Але прокурори настільки впевнені у своїй безкарності, що відверто на очах громади порушують закони, які захищають громадян України.

Прокуратура мотивує свої дії тим, що земля, на якій стояли приватизовані, але вже знесені будівлі підприємства неприватизована. Суд іншої області скасував право власності на ці будівлі, а підприємство звинувачують у самозахваті землі, на якій знаходилися приватизовані будівлі. Але ж на цю ділянку між цим підприємством і органами влади було укладено договір про аренду.

Прокуратура, скасовуючи справедливі закони для цього підприємства і загалом для громадян України, тим самим скасовує закони і для себе. Звернімося до факту. Усі житлові багатоповерхові будинки в Києві, як і в усій Україні знаходяться на громадських землях (неприватизованих). І от комусь сподобається ділянка, на якій стоїть будинок, де проживає прокурор, за наказом якого знесено будівлі даного підприємства. Отой хтось найме рейдерів, які без рішення суду, без судового виконавця, без попередження про знесення будівлі на території, без складання актів про вилучення цінних речей знесуть будинок, а все цінне майно вивезуть у невідомому напрямі. Таке може бути з кожним громадянином України, допоки будемо жити в правовому хаосі, а за дотриманням законів наглядатимуть такі прокурори.

Усі засоби масової інформації озвучують думку, що половина економіки України в тіні. Та економіка в Україні тільки жевріє. Вона нищиться грабіжницькими податками, хабарями для чиновників, рейдерами (озброєними угрупованнями), багатіями, котрі вигрібають з України багатства, а в розвиток "прихватованих" ними підприємств не вкладають коштів, тим самим знищують цілі галузі, також навколишнє середовище, стан якого непокоїть кожного громадянина. А в цей же час частині населення нав'язується фальшива думка про значні зарплати в конвертах, що їх платять середні підприємці своїм працівникам.

Який прибуток має середній підприємець, можна перевірити з його достатку. Наприклад, директор зруйнованого підприємства має кооперативну квартиру, яку побудував ще у вісімдесятих роках минулого століття, має недобудовану дачу, придбану в тих же роках. Прибуток від виробництва йшов на оплату грабіжницьких податків, оплату за оренду землі, на зарплату працівникам цього підприємства. Якщо що-небудь і залишалось підприємцю, то вкладав зароблені кошти не в офшорні зони і не в розвиток економіки інших держав, як олігархи, а у розвиток свого підприємства.

Виникає запитання. Якщо підприємницька діяльність в Україні приносить одні збитки і неприємності, то чому ж українські середні та дрібні підприємці, незважаючи на шалений супротив із боку влади, продовжують триматися свого виробництва. А в цей же час каста чиновників із якогось злодійсько-старцюватого племені, існуючи за рахунок податків підприємців, робить усе, аби й надалі залишатися при владі, бо господарювати не вміє і водночас нездала навести лад у державі (до речі влада від слова лад). А українські підприємці не з племені старців і злодіїв, а з прадавнього шляхетного хліборобського роду, уміють господарювати, самотужки беруться наводити омріяний лад, вижити із своїми сім'ями в умовах неоголошеної війни проти народу.

Одні чиновники надумали підприємців оформити право власності на виробничі будівлі, другі чиновники за великі гроші (взяті підприємцями в кредит) оформили цю власність і видали відповідні документи підприємцям, треті скасували право власності, а четверті бульдозерами зруйнували приватизовані будівлі. На черзі – банки, тобто лихварі (банків у нас немає, зате є лихварні, головна мета яких – заманювати всіма засобами у боргову яму населення) і податкові служби, які за несплату боргів конфісковують все майно із житлом, а борги не списують, вони залишаються.

Сім'ї залишаються без засобів до існування та ще й з великими боргами перед грабіжниками. І при цьому дії чиновників освячено центральною владою у вигляді законів, які захищають грабіжників і шахраїв. Таке "господарювання" чиновників у нашій країні досить точно описав Т.Г. Шевченко: "...Латану свитину з каліки знімають, із шкурою знімають, бо нічим обути княжат недорослих...". Скарбниця в Україні наповнюється грубим, насильницьким пограбуванням народу, а не за рахунок розвитку економіки, виробництва та повноцінного прибутку підприємств.

Напрошується висновок: Україна окупована грабіжниками, шахраями і вбивцями, яким потрібно щоб українці задарма працювали на них без вихідних та відпусток і нічого не могли вибороти за свою працю. Упродовж віків ми таке вже проходили і не раз. Це є повільне народовбивство, черговий геноцид українського народу. Але геноцид, як великий злочин проти людства, не має строку давності і за грабіжницькі дії таки прийдеться відповідати перед людьми і перед богом.

Тимофієва Н.К.